

αλλα, καὶ θως ἐφιλονεκεῖσαν πρὸς ἀλλήλας διαμαχόμενοι εἰς ποῖον ἀνήκει τὸ νὰ μάνη αὐτεξέσιος κύριος τῶν κηλίδων διὰ νὰ τὰς ὄνομάσῃ καθὼς θέλει.

Παντελῶς δὲν μ' ἀρέσαι αὐτὸν, ἀπεν
τὸ **Μαρκέζα**, τὴν παρελθόσαν ἡμέραν
μ' ἔλεγες ὅτι ἔχαν παρονομάσι τὰ
διάφορα μέρη τῆς Σελήνης μὲ τὰ ὄνό-
ματα τῶν φιλοσόφων καὶ Αἰσρονόμων,
καὶ εὐχαριστήσῃς ὑπερβολικά· ἐπειδὴ
καὶ εἶναι δικαιότατον, ἀφ' ἧς οἱ Ήγε-
μόνες ἔχουν διὰ τὸν ἑαυτόν τας τὴν
Γῆν, οἱ σοφοὶ νὰ βασάζουν διὰ τὸν ἑαυ-
τόν τας τὸν Οὐρανὸν, καὶ νὰ αὐτεν-
τεύουν ἐκεῖ, δὲν ἐπρεπεν ὅμως νὰ συγ-
χωρήσουν καὶ εἰς αλλας τὴν ἀσοδον· δό-
σετέ τας ἀδειαν, τὴν ἀπειρίθην, νὰ
ἡμπορεῦν τὸ λάχισον ἐν καιρῷ χρείας
νὰ καθυποχρεώνεται εἰς τὰς Ήγεμόνας
τῆς Γῆς κανένα Αἰσέρα, η̄ κανένα μέ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΑΙ ΝΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρος τῆς Σελήνης, ἐπειδὴ καὶ ὅσου διὰ
τὰς αἱλίδας τῷ Ήλίῳ τῇ κάκῃ ἔκο-
πίασαν, χωρὶς νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ
παντελῶς, ὡσὰν ὅπερ εὑρέθη ὕσερον
ὅτι αὐταὶ δὲν ἥτου Πλανῆται, ἀλλ' ἥ-
τον μέφη, καπνοὶ καὶ ἀφροὶ, ὅπερ ὑψώ-
νουται ἐπὶ τὸν Ήλιον, αἱ ὅποιαι εἶναι
ποτέ μὲν, πολλαὶ, ποτέ δ', ὥλιγαι,
καὶ πότε ἀφανίζονται ὅλαι εὖ ὄλοκλή-
ρος, ἐνίστε συνανθροίζονται πολλαὶ μα-
ζὴ, ἀλλοτε διαχωρίζονται, μερικαῖς φο-
ραῖς εἶναι λαμπρότεραι, καὶ πολλάκις
σκοταιγότεραι: κατὰς καιρὸς φαίνονται
πάρα πολλαὶ, καὶ εἰς ἄλλον καιρὸν πά-
λιν, καὶ μάλιστα ἐνίστε καιρὸν πολλὰ
διεξοδικὸν δὲν φαίνεται καμμία. εἰς τρό-
πον ὅπερ ἥδελεν ὑποθέσῃ τινὰς ὅτι ὁ
Ηλιος εἶναι μία ὑλη ὑγρὰ, μάλιστα
μερικοὶ λέγοντες, ὅτι εἶναι ἀπὸ ἀναλελυ-
μένου μάλαγμα (ἢ) τὸ ὅποιον βράχαι
ἀκαταπαύσως, καὶ εὐγάρεκαι ἀκανθαρσίας,

τὰς

τὰς ὅποιας ἡ δύναμις τῆς κινήσεώς τυ
τὰς ἀποτενάζει εἰς τὴν ἐπιφάνειάν την,
ὅπερ διαφεύγουνται, καὶ ἐπομένως ἐκρέον-
ται ἄλλαι. Ιδεαδῆτε δὲ τὶ παράδο-
ξα ξένα σώματα εἶναι αὐτὰ, ὅπῃ με-
ταξὺ εἰς αὐτὰ εἶναι μερικὰ ὡς χιλιάδες
ἐπτακόσιαις φοραῖς παχύτερα ἀπ' ὅ-
λην τὴν Γῆν, ὃσαν ὅπῃ ξεύρετε ὅτι
ἡ Γῆ εἶναι περισσότερον ἀπὸ χιλιάδες
χιλιάδες φοραῖς μικροτέρα ἀπὸ τὴν
σφαίραν τῆς Ήλία (§'). Κρίνετε λοι-
πὸν ἐκ τότε ὅποια εἶναι ἡ ποσότης αὐ-
τῆς τῷ ἀναλελυμένῳ μαλάγματος, ἢ
ἢ ἔκτασίς αὐτῆς τῆς μεγέτης θαλάσ-
σης τῆς φωτὸς καὶ τῆς πυρός. Αὖτοι
δὲ λέγουν, καὶ μὲ μεγάλην πιθανότη-
τα, ὅτι αἱ κηλίδες, τολάχιστον αἱ πε-
ρισσότεραι δὲν εἶναι ἐπιφυάδες νέαι ὅπῃ
νὰ ἀφαινίζωνται εἰς διάσημα μερικὰ και-
ρᾶ, ἀλλ' εἶναι ὅγκοι παχύτατοι καὶ σε-
ρεοὶ, μὲ χῆμα πολὺ ἀτακτον καὶ α-

προσδιόρισου, ἀπότε οὐπάρχοντες καὶ
διαρκεῦντες, οἱ ὅποιοι ποτὲ μὲν πλέον
ἐπάνω ἐς τὸ οὐγρὸν σῶμα τῷ Ήλίῳ,
ποτὲ δὲ βυθίζονται ἐς αὐτὸν ἢ ἐξ ὁ-
λοκλήρου, ἢ κατὰ μέρος, καὶ παρασήμην
ἀς ἡμᾶς διαφόρες κορυφαῖς ἢ ἐξοχαῖς κατὰ
τὸν τρόπον ὅπερ μᾶλλον ἢ ἦττον βυθίζον-
ται, καὶ σρέψονται πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ διά-
φορα μέρη. Οὐδενὶ ζωες νὰ εἶναι καὶ
αὐταὶ μέρη ὅπερ συμπεριλαμβάνονται
ἐς κανένα μεγάλον σωρὸν οὐλῆς σερεᾶς;
ἢ ὅποια συντελεῖ πρὸς τροφὴν ἐς τὸ
πῦρ τῷ Ήλίῳ. Εὐτὸς λόγῳ δέ, τι καὶ
ἄν εἶναι ὁ Ήλιος, δὲν φαίνεται πιν-
τελῶς ἀρμόδιος διὰ νὰ εἶναι κατοικημέ-
νος· καὶ κρίμα τῇ ἀληθείᾳ, διατὸν ἢ
τοιαύτη κατοικία ηὔθελεν ἥδατι ὠραιοτά-
τη· νὰ εἶναι τινὰς ἐς τὸ κέντρον τῷ
πιντὸς, νὰ βλέπῃ ὅλες τὰς Πλανήτας
νὰ κυκλοφορεῖν κατὰ τάξιν περὶ αὐτὸν,
ἐς καιρὸν ὅπερ ἡμεῖς βλέπομεν ἐς τὰς

περιόδες των ἀπάρδες ἀταξίας, αἱ ὅποῖαι φαίνονται μόνου καὶ μόνου μὲ τὸ νὰ μὴν ἥμεδε εἰς τόπου ἀρμόδιου διὰ νὰ κρίνωμεν ἀκριβῶς, τατέσιν εἰς τὸ κέντρον τῆς κινήσεώς των. Λοιπὸν τὸ τοιότου δὲν εἶναι ἄξιον λύπης; ἐν τῷ εἶναι μόνου ἔνας καὶ μόνος τόπος εἰς τὸν κόσμον, ἀπὸ τὸν ὅποῖον ἡ σπεδὴ τῶν ἀξέρων ἥμποροῦ νὰ εἶναι εἰς ἀκρου εὔκολη ἵσια ἵσια εἰς αὐτὸν τὸν τόπον δὲν κατοικεῖ κανένας. Μὰ δὲν ξοχάζεσαι, ἀπευ ἡ Μαρκέζα, ὅτι ὅποιος ἥσελεν εἶναι εἰς τὸν Ήλιον δὲν ἥσελεν ίδη τίποτε μήτε Πλανήτας μήτε Αἴρας Αἴπλανη, ὅλ' αὐτὰ δὲν τὰ ἀποσβύνει ὁ Ήλιος; ἀρα ἀν ἦτον κάτοικοι εἰς τὸν Ήλιον ἐκεῖνοι μόνοι ἥσελαν ἔχη κάνε λόγου νὰ νομίζωνται τὰ μόνα ἐναπάρχοντα οὐτα εἰς ὅλην τὴν φύσιν;

Ομολογῶ ὅτι ἡπατήσην, τὴν ἀπεκρίσιν, ἐπαδὴ καὶ ἐγὼ ἔσοχάξαμεν μόνον τὴν θέσιν ὅπῃ εἶναι ὁ Ἡλιός, καὶ ὅχι τὸ ἀποτέλεσμα τῷ φωτός ταῦ μὰ καὶ ἡ εὑγενάα σας ὅπῃ μὲ ἐπανορθῆτε μετὰ λόγῳ τόσου ἀρμοδιώτατος ἀγαπᾶτε ὃς φαίνεται νὰ σᾶς ἀπῶ ὅτι εἴδε ἐπίσης ἀπατημένη. ἐπαδὴ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἡλίου ἔτε καὶ θελαν τὸν βλέπῃ, ὃσὰν ὅπῃ ἦ δὲν θελαν ἡμπορέσῃ νὰ ὑποφέρεται τὴν δραζηκωτάτην ιδεὺν τῷ φωτός ταῦ, ἦ δὲν θελαν ἡμπορέσῃ νὰ δεχθῇ τὸ φῶς μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι ὅπωσδεν μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἡλιού. Οὐδεν τῇ ὅλᾳ κατὰ πάντα λόγου ἀκριβῶς θεωρημένῳ, ὁ Ἡλιός θελεν θελαι μία κατοικία τυφλῶν. ὀλλὰ καὶ αὖτις, ὅπως ποτε ἔχοι, ὁ Ἡλιός δὲν εἶναι κατασκευασμένος διὰ νὰ εἶναι κατοικημένος. εἶναι ὄρισμός σας ὅμως νὰ ἀκολευθήσωμεν τὴν συνέχειαν

τοῦ ταξιδίου μας ἀς τὸς κόσμους; ἐπειδὴ καὶ ἐφθάσαμεν ἀς τὸ κέντρον, τὸ δόποῖον εἶναι πάντοτε ὁ κατώτερος τόπος κάνεις ερογγυλῆ σώματος, καὶ ὡς ἐν παρόδῳ θέλω σᾶς ἀπῆ, ὅτι διὰ νὰ ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ ἔως ἐκεῖ ἐκάμομεν ἐνα δρόμου τριαντατριῶν μιλιάνων λεγῆν· τώρα πάλιν πρέπει νὰ ἐπιερεφῶμεν ἀς τὰ ἵχνη μας, καὶ νὰ ἀνέβωμεν. Α' παντῷμεν λοιπὸν πάλιν ἀναβαίνοντες τὸν Εὔρυ, τὴν Αὐροδίτην, τὴν Γῆν μὲ τὴν Σελήνην της, ὅλο Πλανῆται ὅπῃ τὸς περιήλανομεν. Εἴπατο παρίσαται ἀς ἡμᾶς ὁ Αὔρης, ὁ δόποῖος δὲν ξεύρω νὰ ἔχῃ κανένα τὸ ίδιατερού αὖτον περιεργάτας. Τόσον μόνον ὅτι αἱ ἡμέραι τε εἶναι περισσότερου ἀπὸ μισὴν ὥραν διεξοδικώτεραι ἀπὸ τὰς ἐδικάς μας, καὶ ὁ κάνεις χρόνος τε ἀναλογῆ μὲ δύω χρόνις ἐδικάς μας, παρὰ ἐνα ἥμισυ μῆνας ζεδόν. Εἶναι πέν-

τε φοραις μικρότερος ἀπὸ τὴν Γῆν, καὶ
βλέπει τὸν Ήλιον ὅπωσδεν μικρότερον
καὶ ἔττον ψωμότερον ἀπ' ὅσον τὸν βλέ-
πομενού **ἵματις**. Εὐ συντόμω ὁ Αἴρης δὲν
ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ζαθῇ τινας νὰ τὸν
παξιατηρίσῃ (ι'). Μὰ τὸ εὔμορφον ἐ-
κάνο πρᾶγμα, τὸ ὥραιότατον οὐ, ὁ
Ζεὺς μὲ τὰς τέσσαράς τα Σελήνας, ἦ
δορυφόρος! αὗτοὶ οἱ Δορυφόροι εἶναι τέσ-
σαρες μικροὶ Πλανῆται, οἱ ὅποιοι εἰν τῷ
κυκλοφορεῖ ὁ Ζεὺς περὶ τὸν Ήλιον ἃς
διάζημα δώδεκα χρόνων, κυκλοφορεῖν
περὶ αὐτὸν, καθὼς ἡ ἐδική μας Σελή-
νη κυκλοφορεῖ περὶ ἡμᾶς. Μὰ, διέκο-
ψε τὸν λόγον μὲν Μαριέζα, διατὶ νὰ
εἶναι Πλανῆται ὅπερε κυκλοφορεῖν τριγύ-
ρος εἰς ἄλλας Πλανῆτας, οἱ ὅποιοι δὲν
ἀξίζειν περισσότερον ἀπ' ἐκάνες; τῇ ἀ-
ληθείᾳ χωρὶς ἀξεῖσμὸν σὲ λέγω ὅτι
ἥθελε μὲ φανῆ πολλὰ περισσότερον ευ-
τακτον καὶ ἀπλῶν, τὸ νὰ μὴν ἔχειν
ὅλοι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΠΕΤΡΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΟΥ

ὅλοι οἱ Πλανῆται καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ἔκτὸς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κίνησιν περὶ τὸν Ήλιον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΕΠΙΦΕΛΟΣΟΦΙΑΣ.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ἄχ! κερά μα, τὴν ἀπεκρίθην, αὖ
ἰξεύρετε τὶ ἔσιν αἱ Δίναι τῇ Καρτεσίᾳ,
αἱ Δίναι ἔκπναι τῶν ὄποιων τὸ ὄνομα
ἔιναι τόσου φοβερὸν, καὶ ἡ ἴδεα τόσου
Χαροποιὰ, δὲν ἥντέλετε ὅμιλῃ μὲ τὸν
τρόπον αὐτὸν ὄπῃ συντυχαίνετε τώρα.
Μακάρι καὶ αὖ μὲ μέλῃ νὰ ζαλισθῶ,
καὶ νὰ πετάξῃ ὁ νῆσος μα ἀπὸ τὸ κε-
φάλι μα, ἀπεν ἡ Μαρκέζαι γέλωνται,
πάλιν ἔναις οαλὸν νὰ μάνω ὄποιόν τι
ἔσιν αὐταὶ αἱ Δίναι. Οὐδεν ἐκπλήρω-
σαι μίαν ὥραν προτήτερα τὸ νὰ μὲ ξε-
τρελάνης, ἐπαδή καὶ ἐγὼ πλέον ἔτε
λυπτόμαι, ἔτε ἀκριβολογήμαι τὸν ἔαυ-
τόν μα, ἔτε γνωρίζω πλέον ἀκριβολο-
γίαν καὶ συζολὴν ἐπὶ φιλοσοφίας· καὶ
λοιπὸν ἀς ἀφίσωμεν τὸν κόσμον νὰ συ-

τυχαίνη ὅ, τι θέλει καὶ ἃς παραδοθῶμεν ἡμῖν εἰς τὰς Δίνας. Ποτέ μας δὲν σᾶς ἔγνωρισα τόσου ἐκφορού, τὴν ἀπειρίθην, έτε ξενῷ πώς ἔχετε τοιαύτας ὄρμητικὰς ἐκφορὰς, καὶ κρίμα τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἔχετε διὰ ὑποκάμενου τὰς Δίνας. Ως τόσου τὸ λεγόμενον Δίνη εἶναι ἔνας σωρὸς ὕλης, τῆς ὁποίας τὰ μέρη ὄντα ἀραιωμένα καὶ διαχωρισμένα τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο, κινηταὶ ὅλαι καὶ ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν λόγον, συγχωρημένες τοὺς εἰς αὐτὰ τῷ νὰ ἔχετε εἰς τὸ διάξημα τῷ καιρῷ αὐτῷ μικράς τινας ἴδιαιτέρας κινήσεις μόνον ἐν φυλάξει ἀκριβῶς τὸ νὰ παρακολουθήσῃ κατὰ συνέχειαν πάντοτε τὴν γενικὴν κίνησιν. Οὐδεν μία Δίνη ἀνέμε. (ιά) εἶναι μία ἀπειρία μικρῶν μορίων ἀέρος τὰ ὁποῖα γυρίζεν κυκλικῶς ὅλα ἐπίσης ὅμη, καὶ περιτταλίζεν ὅ, τι πρᾶγμα συναπαντήσει. Ιξεύρετε δὲ ὅτι οἱ Πλα-

νῆται

Ε.Γ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

υῆται φέρονται μέσα εἰς τὴν αἰθέριον
ὑλην, τῆς ὅποιας ἡ λεπτότης καὶ δι-
νησις εἶναι ὑπέρ κατάληψιν ἀπιρός.
Οὐλος λοιπὸν ἐκάπιος ὁ μέγας σωρὸς τῆς
αἰθερίας ὑλης ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν Ήλιον
μέχρι τῶν Απλανῶν Αἰρων γυρίζει
σφαιροιδῶς, καὶ φέρωνται μαζή τα ὅλα
τὰς Πλανήτας τὰς κάμνει νὰ κυκλοφορεῖν
ὅλοι κανὸς εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν λόγον πε-
ρὶ τὸν Ήλιον ὃς τις ἐπέχει τὸ κέντρον,
εἰς διασῆματα ὄμως καιρῷ μᾶλλον ἢ ἥτ-
του διεξοδικὰ, ἀναλόγως κανὸς ὅσον εἴ-
ναι μᾶλλον ἢ ἥττου μακρόν. Ως δὲν
εἶναι ἀκολάθως κανέναι Οὐρανίου σῶμα
μέχρι καὶ αὐτῷ τῷ ἴδιᾳ Ήλίῳ ὅπῃ νὰ
μὴν περιερέφεται περὶ τὸ ἴδιον κέντρον
τα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Ήλιος περι-
ερέφεται ἔχ ἥττον μὲ τὸ νὰ εἶναι σω-
ζότατα εὖ τῷ μέσῳ ὑλης αὐτῆς τῆς αἰ-
θερίας ὑλης. ὅπερ ὡς εὖ παρόδῳ θέλετε
παρατηρῆσαι ὅτι καὶ ἡ Γῆ αὖ ἥτου εἰς

τὸν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΤΕΥΧΟΝ Κ.Π.

τὸν τόπου ὅπερ ἔναι τὸ Ήλιος, δὲν ἥμ-
πορεῖσε νὰ κάμη ἄλλο τὶ ὀλιγώτερον,
ἄμμη νὰ γυρίζῃ αφευκτως καὶ αὐτὴ περὶ^{πλεονάσ}
αὐτήν.

Ι'δε ποίκιλλαι εἶναι ἡ μεγίση Δίνη, τῆς
ὅποιας εἶναι τρόπου τινὰ ὡς δεσπότης
καὶ ἐξεσιασῆς ὁ Ήλιος· εἰς τὸν ίδιον
καιρὸν ὅμως οἱ Πλανῆται συνδέτεν αὐ-
τοὶ καὶ ἔαυτας μικρὰς παρομοίας Δί-
νως κατὰ μίμησι τῆς Δίνης τῆς Ήλια-
κῆς. Οὐδεν καὶ ἔνας τῶν Πλανητῶν
κυκλοφορῶντας περὶ τὸν Ήλιον, δὲν
ἀπολάπεται καὶ ἀπὸ τὸ νὰ γυρίζῃ αὐ-
τὸς περὶ αὐτὸν, καὶ ἐπομένως συζεύφει
περὶ αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μερι-
κὴν ποσότητα ἀπ' αὐτὴν τὴν αἰνέριον
ἥλην, ἡ ὅποικιλλαι ἔποτε ἔτοιμος εἰς
τὸ νὰ ἀκολουθήσῃ ὅλας τὰς κινήσεις ὅπερ
ἔχει λαν τὴν δώσῃ μόνον εἴναι δὲν τὴν με-
ταξεύειν ἀπὸ τὴν γενικήν της κίνησιν·

καὶ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
κατά της Κ.Π.

καὶ αὐτὴ ἔιναι ἡ ἴδιαιτέρα Δίνη τῇ κάνε
Πλανήτε, ὁ ὅποῖς τὴν διωνᾶται τόσου
μικρὰν, ὅσου ἡ Ἱησὺς τῆς κινήσεώς τη
ἡμπορεῖ μὲν ἐκτανθῇ. Αὖτις λοιπὸν
νὰ παραπέσῃ μέσα ἐξ αὐτὴν τὴν μικρὰν
Δίνην κανένας Πλανήτης μικρότερος ἀπὸ^{τοῦ}
ἔκεινου ὅπῃ ἐις αὐτὴν τὴν Δίνην αὐτεν-
τεύει, οὐδὲ καὶ αὐτὸς ἐφελκόμενος ἀπὸ
τὸν μεγαλύτερον Πλανήτην, καὶ κα-
τηναγκασμένος ἀφεύκτως νὰ περιερέφε-
ται περὶ αὐτὸν, καὶ τὸ ὅλον ὄλοκλή-
ρως μαζὴ, ὁ μεγάλος Πλανήτης καὶ
ὁ μικρὸς καὶ ἡ Δίνη ὅπῃ τὰς περιέχει
περιερέφουνται ἥπαττον περὶ τὸν Ή-
λιον. Ὅπερ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συ-
νέβη ὅπῃ ἐις τὰς ἀρχὰς τῇ κόσμῳ ἐκά-
μαμεν ἡμεῖς τὴν Σελήνην νὰ μᾶς παρα-
κολουθήσῃ μὲ τὸ νὰ εὑρέθη μέσα ἐις τὴν
ἐκτασιν τῆς ἡμετέρας Δίνης, καὶ ὅλως
δι' ὅλες ἐξηρτημένη ἐις τὴν διάκρισιν μας.
Οὐδὲ Ζεὺς περὶ τῷ ὅποις ἥπαττος ἀρχίση

νὰ σᾶς ὅμιλήσω ἐξάνη εὐτυχέσερος, οὐ
ἰδυρότερος ἀπὸ ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ εὑρέ-
θησαν ἃς τὴν γατωνιάν τα τέσσαρες
μικροὶ **Πλανῆται**, τὰς ὄποις ὅλας καὶ
τὰς τέσσαρας τὰς ὑπέταξεν ἃς τὴν ἔξε-
σίου τα· μὰ καὶ ἡμᾶς ὅπῃ τώρα ἔμενα
ἔνας ἀπὸ τὰς πρωτίες καὶ Ήγεμόνας
Πλανῆτας, Ναρράτε ὅτι ἡδέλαμεν μά-
νη τοιῶτος ἐν ἕχαμεν εὑρεσίῃ πλησίου
ἢς αὐτόν; αὐτὸς ἔναις χλιαῖς φορᾷς
παχύτερος ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἀναμφιβό-
λως ἡδέλε μᾶς καταπιῇ χωρὶς κανένας
κόπου μέσα ἃς τὴν Δίνην τα, καὶ ἀκο-
λένως ἡδέλαμεν ἀποκατασανῇ μία **Σε-**
λήνη ὑποχέριος καὶ ὑποκειμένη ἃς τὴν
ὑποταγήν τα, ἀντὶς ὅπῃ τώρα ἔχομεν
καὶ ἡμᾶς **Σελήνην** ἃς τὴν ὑποταγήν
μας. Τοσῶτον ἔναις ἀληθὲς ὅτι ἡ μό-
νη ἐκ ταυτομάτων καὶ κατὰ συμβεβηκὸς
νέσις ἐφέλκεσα τῆς μοίρας τὴν πλά-
τιγκα ἐπιψηφίζεται καὶ διωρίζει πολλά-

κις τὴν ὅλην τύχην ὅπερ μέλλει νὰ εἴχῃ
τινάς.

Καὶ ποῖος μᾶς πληροφορεῖ, ἕπειν ἡ
Μαρκέζα, ὅτι οὐέλομεν μάνη πάντοτε
εἰς τὴν αὐτὴν κατάσασιν ὅπερ ἄμεσα;
ἔγω ἀρχίζω νὰ φοβῶμαι μήπως καὶ κά-
μωμεν αὐτὴν τὴν τρέλαν, καὶ πλησιά-
σωμεν καμμίαν φορὰν κοντὰ εἰς κανένα
Πλανήτην τόσον ἐπιχειρηματίαν καὶ πο-
λυπράκτορα ὥστε τὸν Δίκα, ἣ μήπως καὶ
ἔλλη ἐκάνος κοντὰ εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ μᾶς
ῥεφήσῃ, ἐπειδὴ καὶ μὲν φαίνεται ὅτι μέ-
σα εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην κίνησιν, εἰς
τὴν ὅποιαν λέγεται πῶς ἔναι τὸν αἰνέ-
ριος ὕλη, πρέπει νὰ κινῇ τὰς Πλανή-
τας ἀτάκτως, ποτὲ μὲν νὰ τὰς πλη-
σιάζῃ, ποτὲ δὲ νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ
τὸν ἔνα τὸν ἄλλον. Ήμεῖς ἡμπο-
ρῶμεν μάλιστα νὰ κερδήσωμεν ἐκ τότε,
παρὰ νὰ χάσωμεν, τὴν ἀπειρότητην, διο-
τὶ ζως ἡθέλαμεν ὑπάγῃ νὰ καθυκο-

τά-

τάξιν εἰς τὴν ἔξοδίαν μας τὸν Ερμῆ
ἢ τὸν Αἴρην, ὅπερ εἶναι πλέον μικρότεροι
Πλαυτῖται, καὶ δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀν-
τισταθεῖν. Πλὴν δὲν ἔχομεν τίποτε ἔ-
τε νὰ ἐλπίσωμεν, γάτε νὰ φοβηθῶμεν,
ἐπειδὴ καὶ οἱ Πλαυτῖται σέκουνται ἐκαὶ ὁ-
πᾶς εἶναι, καὶ αἱ νέαι νίκαι εἶναι ἐμποδι-
σμέναι εἰς αὐτὲς καθὼς ἦτον τὸ πάλαι
ἐμποδισμέναι εἰς τὰς Βασιλεῖς τῆς Κίνας.
Γέμεύρετε δὲ πολλὰ καλὰ ὅτι ὅταν βάλῃ
τινὰς λάδυ μαζῇ μὲ νερὸν, τὸ λάδυ
ἐπιπολάζει. Αὖν βάλῃ λοιπὸν ἐπάνω
εἰς τὰ δύω αὐτὰ ὑγρὰ ἐν σῶμα εἰς ἄκρου
ἔλαφρὸν, τὸ λάδυ βέβαια· θέλαι τὸ βα-
σάκια, καὶ δὲν θέλαι ὑπάγῃ τὸ σῶμα
αὐτὸ ἔως εἰς τὸ νέρον. Αὖλος βάλῃ
καὶ ἐν σῶμα ἄλλο πλέον βαρὺ, τὸ ὅποι-
αν νὰ εἶναι σωστὸ βαρύτητος τινος ἀνα-
λόγως διωρισμένης, τὸ σῶμα αὐτὸ θέ-
λαι περάσει ἀναμφιβόλως διὰ μέσα τῷ
λαδιῷ, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ τὸ ἐμ-

ποδίσῃ, καὶ θέλει πέσαι ἐώς ἃ νὰ συναπαντήσῃ τὸ νερὸν, τὸ ὅποῖον θέλει ἔχει δύναμιν διὰ νὰ τὸ βασάνῃ. Οὐδενὶ ἀς αὐτὸ τὸ ὑγρὸν ὅπερ ἔναι σύνθετον ἀπὸ δύω ὑγρῶν, τὰ ὅποια δὲν ἀνακατώνονται παντελῶς, δύω σώματα ἀνίσως βαρέα τίθενται φυσικῶς εἰς δύω θέσεις διαφορετικας, καὶ πότε μήτε τὸ ἐν θέλαι ἀνέβῃ, μήτε τὸ ἄλλο θέλαι κατέβῃ. Αἱς βάλῃ πρὸς τύτοις ἄλλα ὑγρὰ ὅπερ νὰ βαζῶνται διαχωρισμένα καὶ αὐτὰ, καὶ αἱς βαλήσῃ εἰς αὐτὰ ἄλλα σώματα, καὶ ἐξ ἀποφάσεως θέλαι συνέβῃ τὸ ίδιον. Ιδεαδηγτε λοιπὸν ὅτι ἡ ἀιδέριος ψῆλη ὅπερ πληροῖ αὐτὴν τὴν μεγίσην Δίνην, ἔχει διαφόρες θαλάμους, οἱ ὅποιοι συμπεριεχόμενοι περιταλίζει ἔνας τὸν ἄλλον, καὶ τῶν ὅποιων αἱ βαρύτητες ἔναι διαφορετικαὶ, καθὼς ἔναι καὶ αἱ βαρύτητες τῆς λαδίου, τῆς νερᾶς καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν. Αἱρε καὶ οἱ Πλανῆται ἐπίσης ἔχει διαφορετικὰς

βα-

βαρύτητας, καὶ ἀκολέσθως καθ' ἔνας ἐξ
αὐτῶν ζέκει ἐξ τὸν θάλαμου ἐκάποντος ὅπῃ
ἔχει κυρίως τὴν ἀναγκαῖαν ἴχυν διὰ νὰ
τὸν βασάνι, καὶ ὅπῃ τὸν ἀντισορρόπει,
ὅς ε εὐκρινέσσατα βλέπετε ἐκ τύττα ὅτι
ἔναι παράδύνατον νὰ εὔγη ποτὲ ἀπ' αὐτὸν
τὸν ἴδιαιτερόν τα θάλαμον. (ιβ')

Καταλαμβάνω, ἄπειν ἡ Μαρκέζα,
ὅτι αὐταὶ αἱ βαρύτητες διατάττουν πολ-
λὰ καλὰ τὰς τάξεις· καὶ ἀνει νὰ ἥτουν
κανέναι τοιῶτουν πρᾶγμα ὅπῃ νὰ τὰς δια-
τάττῃ καὶ μεταξὺ ἐς ἡμᾶς, καὶ νὰ σύ-
σῃ ἀπαρασάλευτα τὸν κάνει ἀνθρώπουν
ἐς τὸν τόπουν ὅπῃ φυσικὰ τὸν ἀρμόζει!
Ιδὲ λοιπὸν ὅσει ἐκ μέρες τῆς Διὸς ἔμαι
πολλὰ ἕσυχη, καὶ μὲ ἀκρων με εὔχα-
ρισησιν χαίρω ὅπῃ μᾶς ἀφίνει ἀνεπηρεά-
σως ἐς τὴν μικράν μας Δίνην μὲ τὴν μο-
νογενῆ μας Σελήνην, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἔ-
χω τοιαύτην διάνεσιν νὰ ἀπαρκεῦμαι ἐς

ὅλι-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006